

De heresi hussitarum et eius origine

Iohannes wicleff

Perfida hussitarum insania que sub rege wentzeslao etatis sue anno quinquagesimo orta habuit. His temporibus germanos catholicos crudeliter imo dum armis vexare cepit. cuius originem et progressum hoc loco persequi animus est. quoniam ea pestis cum pene totam germaniam conturbauit neque adhuc extincta regni bohemicum magnam partem occupat. Rexerant scholas pragenses primo theutonice id molestissimum bohemis fuit hominibus natura ferocibus atque indomitae. Ex quibus vir quidam genere nobilis ex domo quam putridistis vocant apud oxoniā anglie ciuitatem literis instructus. cum iohannis wicleffi libros offendisset quibus de rebus libus vniuersalibus titulus inscribitur magnopere illis oblectabatur exemplaria secum attulit. inter que de ciuili domino. de ecclesia. de diuersis questionibus contra clericum. pleraque volumina veluti preciosum thesaurum patrie sue intulit. imbutus iam ipse wicleffitarum veneno et ad nocendum paratus virus in ciues euomuit. Commodauit autem scripta que attulerat. his potissime qui theutonicorum odio tenebantur. inter quos iohannes emicuit obscuro loco natus. ex villa bus quod anserem significat cognomen mutatus. Hic cum esset ingenio peracri et lingua disertae multumque dialecticis oblectaretur et peregrinas opiniones amaret auide admodum wicleffitarum doctrinam arripuit eaque theutonicos magistros vexare cepit sperans eo modo confusos theutones scholam relicturos. Quod cum non succederet a rege impetrarunt ut pragensis gymnasium ritu parisiensis gubernaret. Ea res magistratum schole theutonicum abstulit. Quam ob causam commoti magistri ac discipuli theutonici generis iureiurando adacti vno die supra duo milia pragam reliquere. nec diu post circiter tria milia secuti apud lipzsk misne ciuitatem trium dierum itinere a praga distantem vniuersale studium erexere. quod ab alexandro pontifice privilegium munitum ac confirmatum fuit. et per illustres duces saxonie dotatum ac structuris exornatum. a quo lipzsk in cunctis augmentum sensit. Bohemis schole sue gubernatio libera patuit. quare princeps habitus est iohannes bus lingua potens et mundioris vite clarus. qui vbi satis fidei compactum sibi existimauit venenum quod iam pridem occulte conceperat palam euomuit. multa de libris wicleffi in medium attulit asserens in eis omnem veritatem contineri. adiciensque crebro inter predicandum se postquam ex hac luce migraret in ea loca proficisci cupere ad que wicleffi anima peruenisset. quem virum fuisse bonum celoque dignum non dubitaret. Verum in lundano quadraginta quatuor articuli in eius libris reperti ab archiepiscopo canthuariensi et alijs episcopis et doctis viris condemnati. wicleff exhumatus corpus combustum fuit. Sequebantur tamen iohannem cleri ferme omnes ere alieno grauati sceleribus insignes et ab ecclesia catholica recedentes ipsam valdensium sectam et insaniam amplexi sunt. Huius pestifere ac iam pridem damnate factionis dogmata sunt. Romanum presulem reliquis episcopis parem esse. Purgatorium ignem nullum inueniri. Vanum esse orare pro mortuis et auaricie sacerdotalis inuentus. Dei ac sanctos imagines delendas. Medicantium religiones malos demones inuenisse. Sacerdotes pauperes esse debere sola contentos elemosina. Auricularem confessionem nugacem esse. Sufficere sua quecumque deo in cubili suo confiteri peccata. Lymiteriorum inanem usum. Sacerdotem quocumque loco sacrum christi corpus perficere. In canonicis horis frustra trahi. Ieiunijs ab ecclesia institutis nihil inesse meriti. atque alios plerosque errores edixere. Sed attulit nouam pestem petrus dresensis. id est oppidum misne super albam situm. qui apud ecclesiam sancti michaelis populum predicando instruebat. iacobellum misne. aggressus mirare ait doctum virum errorem alium non animaduertisse. communionis eucharistie in qua sub vna tantum specie dominicum corpus ministratur. cum apud iohannem euangelistam et apostolum christi sub duplici specie panis et vini summi debere videatur. Commotus his iacobellus in vetustis codicibus dyonisijs presertim et cypriani communionem calicis laudatam inuenisset publice commouere populum cepit ne communionem calicis quoquo pacto negligerent. Huic heretici consensere haud modica gescientes leticia quod articulum inuenissent in euangelica lege fundatum. Unde varia attemptata fuerunt usque ad concilium constantiense sine fructu. Apud enim glatouiam nobile monasterium fratrum predicatorum extra menia oppidi situm a fundamentis deiiciunt. eaque prima ecclesiarum ruina in hussitarum nouitate facta. decurrit in ecclesias monasteriaque passim nobilissima superis dicata templa. ferro atque igne vastantur. Per idem ferme tempus surrexit et alius pseudo sacerdos apud pragam iohannes quidam ex ordine premonstratensium ipsius monachus et in omne scellus audax. cum neque bene sapere videret monasterium carmelitarum inuasit. Sophia interim anxie quo pacto tueret crebris nuncijs ac litteris sigismundum vocare. vicinorum auxilia petere atque in omnes partes mentem dirigere. Sigismundum malo vsu consilio in turchos qui se iam prius castris exuerant arma prius mouere quam bohemiā petere libido incessit. quod si mox exercitum pragam duxisset antequam vires hereticorum coaluissent nunquam ea incendia germaniam exiissent. At ille cum turchos laceffere parat bohemiā amisit et hungariā non defendit. Eapropter cum seruum esset eius auxilium regina ex thesauro regio copiosas comparauit. arcem firmavit. pugnatumque deinde die noctumque quibus diebus seuerissimis ausis. multi vtriusque caesi. pretorium incendio deletum ac magnifice domus exiisse.

